

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“
izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure popold.

Telefon št. 113.

Naročnina listu:

Celo leto	12 K
Pol leta	6 K
Četr leta	3 K
Mesečno	1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inscrati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 19.

Maribor, dne 17. februarja 1913.

Leto ik V.

V boj zoper kartele.

Že v pričetku meseca januarja tega leta so se združili avstro-ogrski tovarnarji z usnjem (52 avstr. in 12 ogrskih) v kartel in so izročili prodajo svojih izdelkov dvema veleprodajalnicama (na Dunaju in v Budimpešti).

Prvo njihovo delo je bilo, da so zdatno zvišali cene usnja in spremenili plačilne pogoje v škodo — konsumentov. Zajedno se kartel pripravlja k temu, da spremeni trgovce z usnjem v svoje agente, na ta način, da določa ceno pri nakupovanju in pri prodaji na drobno. Vrhutega so odjemalci obvezani, da ne smejo naročiti nobenega usnja pri obeh še nekarteliranih tovarnah, sicer bi se jim zalaganje z usnjem ustavilo.

Zoper to nameravano poslabšanje cen in dobavnih pogojev usnja se je vršilo v Gradcu dne 26. januarja t. l. protestno zborovanje štajerskega strokovnega čevlarskega društva. Enoglasno so sklenili, pobijati kartel z vsemi danimi sredstvi in sicer na ta način, da ne kupujejo pri karteliranih tvrdkah nobenega blaga (bojkot), da krepko podpirajo nekartelirane tovarne, da juvažajo usnje iz Nemškega in podpirajo finančno nove tovarne za usnje, ki bi se ustanovile. Vse čevlarske zadruge na Avstrijskem se je pozvalo, da postopajo v tem smislu, kajti, če se je kartel producentov usnja razširil čez celo Avstrijo, bi se moralo to zgoditi tudi pri protiorganizaciji odjemalcev usnja, pri čevljarjih, če se hoče, da bi imela ta obrambna akcija kaj vspeha.

Čevljarji bi morali zvišati cene obuval, če bi morali usnje po višji ceni kupovati. V interesu občinstva je tedaj, da isto podpira tozadevno prizadevanje vseh čevlarskih organizacij.

Je to vesel pojav, ki kaže, na kak način naš obrtniški stan praktično izvaja svojo kartelno politiko ter najde prava sredstva samopomoči, da na ta način zabrani neopravičeno zvišanje cen usnja. In čimbolj bo šolan naš mali obrtniški in trgovski stan, tem hitreje je pričakovati, da bodo predstojč vzgled čevljarjev posnemale tudi druge panoge obrtništva in male trgovine.

PODLISTEK.

Povest rejenca.

(Črtica: napisal Januš Golec.)

(Dalje.)

Mati so še vedno sloneli sključeni na stolu — čudno, ob tem času so že vselej lezli okrog ognjišča. Peter se je pokrižal, zmotal iz slame in pri-skočil k materi.

Vendar roka se ni dala več ganiti, tresel jo je kolikor je hotel, mati so ostali nepremični.

Petru se je priplazila grozna slutnja; saj je bil vendar ministrant, vsaj v poletnem času, in pristostvoval marsikateremu pokopu.

Kaj, ko bi pa bili še mati — umrli?

Ta misel ga je pretresla, zgrudil se je na kolena, zagrebel otročjo glavo v materino krilo in bolestno zaječal:

„Mama — moja mama!“

Pa ni ganil ta klic starke, ostala je sklonjena kot doslej.

Dolgo je ječal nesrečni otrok na kolenih in bogve koliko bolest je čutil v tem trenutku njegovo nedolžno, otroško srce.

Mavra je meketala in se skušala odtrgati, da bi Petra utolažila, pa ni šlo — Peter je tudi slišal ni, ker je še vedno ihtel na kolenih.

Krilo mrtve starke je bilo mokro od solz, ko je deček vstal in krenil nayeber h Korenovim sporočiti: mati so mi umrli!

Ni še prijel za kljuko, že mu je zarosilo oko in jok mu je branil vsako besedo.

Korenovka se je trudila in ga tako dolgo božala, da jej je zampal skrivnost: mati so mi umrli!

Po tej izpovedi pa se je na novo spustil v jok; saj se še stari Koren ni mogel ubraniti solz.

„Boš pa pri nas ostal“, ga je tolažila Korenov-

Za občnske volitve.

Iz Sv. Jurija ob Ščavnici se nam poroča:

Za bodoče občnske volitve pri Sv. Juriju ob Ščavnici je bil župnik v volilnem imeniku vpisan pod številko 17 z davčno dolžnostjo 72 K 67 v, in pod številko 21 je vpisana župnijska nadarbina z davčno dolžnostjo 67 K 72 v. Župnik je z vlogo na reklamacijsko komisijo z dne 11. oktobra 1912 zahteval, da se ta dva zneska vkup vpišeta, opiraje se na razsodbo upravnega sodišča z dne 31. maja 1883, št. 1188, B. 1783, glasečo se:

„Pri volilcih, katerim pristojna volilna pravica vsled osebne kvalifikacije, je vpisati njim predpisan davek, ter ga vpoštevati pri razdelitvi volilnih razredov po skupnem znesku vseh davkov.“

Reklamacijska komisija ni ugodila zahtevi, na kar je župnik vložil priziv na e. kr. okrajno glavarstvo ljubomersko.

C. kr. okrajno glavarstvo je prizivu ugodilo z dne 24. januarja 1913 s sledečo določbo:

„Pritožbi župnika Janeza Kuncce se na podlagi § 16. postave z dne 10. decembra 1907, deželni zakon št. 91, ugotovi in izreče, da je imenovanega pod tekočo štev. 17 občnskega volilnega imenika črtati in ga vpisati pod tekočo številko 3 a. Ob enem se odredi črtanje tekoče številke 21 občnskega volilnega imenika, glasečega se na „župnijska nadarbina.“ — Vzroki: V občnskem volilnem imeniku je pod tekočo številko 17 vpisan župnik Janez Kuncce z davčno dolžnostjo 72 K 67 v in pod tekočo številko 21 je vpisana župnijska nadarbina sv. Jurij z davčno dolžnostjo 67 K 72 v. Poslednji vpis ni zakonito dopuščen, ker nadarbinsko premoženje v smislu § 1, zadnji odstavek, občnskega volilnega reda, nima značaja za volitev upravičene korporacije, ustanove, društva ali zavoda, torej ni samostojna (juridična oseba, ampak je s cerkveno službo stalno zvezan dohodek, kateri tačasnemu nositelju službe ipso jure (po pravu samem) pripada. — Nadarbinskemu premoženju se torej ne more pripoznati posebna volilna pravica. — Župnik ne izvršuje volilne pravice na podlagi svoje davčne dolžnosti, ampak po § 1, točka 2, odstavek a,

občnskega volilnega reda, na podlagi svoje dušno-pastirske službe.

Posebna daljna volilna pravica kot uživalec nadarbinskega premoženja mu ne pripada, ker z dušnopastirsko službo je samo ob sebi že zvezan užitek nadarbinskega premoženja. Ako torej župnik svoje volilne pravice ne izvršuje na podlagi svoje davčne dolžnosti, se mora vpisati vendar v volilni imenik po velikosti davek.

Ker je župniku Janezu Kuncce za leto 1912 že predpisani osebni davčni znesek 72 K 67 v, in kot uživalec nadarbinskega premoženja 67 K 72 v, je istega s skupnim davčnim zneskom 140 K 19 v vpisati v volilni imenik pod tekočo številko 3 a, volilnega razreda.“

To daje na znanje svojim velečastitim gospodom sobratom za ravnilo v enakem slučaju J. Kuncce, župnik. —

Nadalje: Hranilnica in posojilnica ni bila zapisana v volilnem imeniku; zato smo volilno pravico reklamirali, pa reklamacijska komisija je hranilnico in posojilnico odklonila; nato se je vložil priziv na e. kr. okrajno glavarstvo ljubomersko, povdarjaje, da hranilnica in posojilnica plačuje davek, in da je ista pravna oseba, in ima kot taka vsled razsodbe upravnega sodišča z dne 2. maja 1896, št. 2677 B. 9605, volilno pravico.

C. kr. okrajno glavarstvo je prizivu ugodilo z odlokom:

„Pritožbi imenovane hranilnice in posojilnice se na podlagi § 16. postave z dne 10. decembra 1907, deželni zakon št. 91, ugotovi in izreče, da je hranilnica in posojilnica pri Sv. Juriju vzeti v volilni imenik, ker ji je glasom izvršene poizvedbe na dan razgrnitve volilnega imenika v občini Sv. Jurij uradno predpisana direktna davek v znesku 100 K 67 v, in je torej kot juridični osebi v smislu § 1, zadnji odstavek, občnskega volilnega reda (postave z dne 2. maja 1864, dež. zak. št. 5) pristojni volilna pravica v občini.“

Nadalje: Častiti gospod kaplan Cilenšek ni bil zaznamovan v volilnem imeniku. Na tozadevno reklamacijo je reklamacijska komisija odgovorila, da ga ne sprejme v imenik, ker še ni pol leta v občini.

ka, in Anka, Petrova sošolka, mu je ponudila suho hruško, samo da ne bi več jokal.

Peter se je utolažil, le spal ni vse dni, ko mu je počivala mati na mrtvaškem odru.

Ženice in moški, ki so bedeli pri rajni, so sicer govorili čudne reči in namigavali na Petra; on pa vsega tega ni prav nič razumel, preveč bridkosti se je naenkrat ovilo okrog otroškega srca. Kot jago-de debele solze so mu drčale po licu v sneg, ko je nesel skromni, nepobarvani križ, ki ga je dičilo le par svetih podob, pred materino krsto.

Molče in brez običajnih slovesnosti so polagali rajno v grob.

Gospod so spustili iz lopatice nekaj prsti na krsto . . . votlo je zadonelo in zopet se je storilo milo — siroti.

Po gospodovem vzgledu zagrabili so tudi ostali pogrebei, pa ne z lopatice, ampak kar z roko grude in so jih lučali na krsto.

Le Peter ni mogel; preveč so se mu mati smilili. —

Odslej je ostal Peter pri Korenovih in rekali so mu Korenov rejenc.

Mavro bi bil rad prodal Koren krčmarju, pa, ko jo je ta privezal na motvoz, hoteč jo odpeljati pod nož, je še enkrat položila glavo na Petrovo ramo in Peter se je je tako krčevito oprijel, da je še celo ganilo neusmiljenega mesarja.

Pustili so jo pri življenju, preselila se je tudi ona h Korenovim in bila tudi znanprej Petru družica. —

Slabo se rejencu ni godilo pri Korenovih, vsaj po remšniških pojmih ne; vendar sirota je tudi na novem domu ostal brez žive, sorodne duše. Dobival je jesti več nego pri materi, pa moral je zajutrkovati, obedovati in večerjati za pečo.

Drugi so posedli za mizo; Anka je imela svojo mizico; Petru pa je prinesla Korenovka v posebnem lončku in mu ga postavila na klop — za peč. Objel ga je sirota vselej z obema rokama, ga oprl ob

koleno in zajemal kot berač, ki nima prostora za — mizo.

Dokler je Peter pohajal v šolo, opravljal je pri Korenovih službo pastirja. Vendar tudi pri tem vselem poslu ga ni nikdo slišal prepevati ali ukati. Zmiraj je nekaj rezljal ali pa molče pohajal za ovčami. Jedino bitje, ki je z mavro čutilo z njim, bila je Anka, ki je tu pa tam kaj boljšega pritrkala lastnim ustom in mu podarila.

Bil jej je pa Peter tudi hvaležen za te ljubeznjivosti in jej je rezljal marsikatero igrabo.

Po zapuščeniških šolskih klopetih je pa smel Peter tudi z drugimi vred prisesti k mizi. Ni bil več pastir, ampak se je lotil težavnejših del.

Koren je bil prav zadovoljen z njim in ni se kesal, da ga je vzel k sebi.

Saj pa tudi rejenc ni delal za plačilo, ampak za hrano in obleko. Dorasel je v krepkega mladenciča, katerega so poleg telesnih kreposti dičile še tudi dušne.

Mavro je bil že davno izgubil, šla je isto starostno pot kot mati.

Z Anko sta ostala tudi znanprej zvesta prijatelja in ne vem, če ne bi bil Peter enkrat zagospodaril pri Korenovih, da ga ni udarila jako občutna šiba.

Prehladil se je bil sirota z 20 leti hudo v noge. Celo zimo se je zvijal v bolečinah na slamnatem ležišču. Ko so pa ponehale bolečine, pokazal se je drugi križ, namreč — Petru sta se skrčili obe nogi v kolenu in ni jih mogel več stegniti. Poskušale so vse remšniške padce zdravilno moč svojih zelišč, a nogi ste ostali hromi.

Hudo je bolela ta izguba Petra in večkrat je točil solze pri misli: do sedaj sem bil sirota, odslej bodem pa še večja.

Napravil si je desko z ročajem, jo nabil z žrebli, v desnico pa je vzel palico in se tako vlačil okrog.

(Dalje priho!)

Nato se je vložil priziv na c. kr. okrajno glavarstvo ljutomersko, povdarjaje, da je gospod Cilenšek tukaj nastavljen že od dne 1. avgusta 1912 in kot taki ima po § 1, odstavek 2 a, kot dušno pastirstvo opravljajoči duhovnik volilno pravico.

Tudi temu prizivu je c. kr. okrajno glavarstvo ljutomersko ugodilo.

Tako je slavna reklamacijska komisija pri vseh točkah slavno pogorela. — Od druge strani pa je še razvidno, kako si mora človek po postavi mu zaječeno pravico izvojevati

Za Nemce.

Iz Dravske doline nam piše kmet-somišljenik:

Tudi k nam čez Pohorje je zapihal jug ter zatrosil med nas obmejne Slovence lepo število one župe liberalnega generala iz Župelovca pri Brežicah, čeravno naš poslanec ni dr. Benkovič; torej ima ta govor svojo nemškutarsko ost naperjeno tudi zoper druge poslance Kmečke zveze. Knjižica ni vredna obširnega razmotrivanja, tudi nisem izvežban politik, pa dve, tri mi le silijo v pero. Na strani 18 nam poroča liberalni govornik resnico, da so si Nemci na Zgornjem in Srednjem Stajerskem z deželnimi središtvji že vse uredili in so nasičeni, a pristavlja, da je to kruta lastna obtožba dr. Benkoviča. Moj Bog, koliko let pa že ta poslančuje? Kmet sem, pa toliko le vem, da so bili Kukovčeve stranke možje za poslance v Gradcu takrat, ko so se nasičevali Nemci z deželnim, torej tudi slovenskim denarjem. Sicer pa, ali je res dr. Kukovec tako otročji in lahkoveren, da pride na vrsto sedaj Spodnje-Stajersko? Nikoli, dokler se ne ponemškutari. Le v sree boli človeka, da k temu ponemševanju tako vstrajno pomaga muropoljski Slovenec.

Na strani 3 pa naši katoliški stranki očita prav nevošljivo vero in zaupanje naše na prosto izvoljene poslance ter celo nespametno krivi ugled propada kake stranke. Za božjo voljo, kaj pa trdite, g. doktor? Potrudite se tretjo postno nedeljo (letos dne 23. t. m.) k pridigi, pa boste slišali izjavo največjega Učenika: „Vsako kraljestvo, ki je samo zoper sebe razdeljeno, bo razdijano.“ Komu naj pa zaupamo, če ne svojim poslancem? Ali bi vi kot naš poslanec ne pričakovali istega od nas? Kdo naj sam kot kmet ali delavec premišluje ono debelo knjigo deželni proračun, o kateri vi sami (stran 8 in 9) priznate, da je težko umljiva, če ne tisti, ki pri njej sodelujejo? In kje pa ugled ni naravnost potreben?

Sicer pa mi volilci kmečkih poslancev prav dobro vemo, da niso samo tiste številke v debeli knjigi krive obstrukcije, ampak še marsikaj drugega. Ko bi vi, gospod doktor, morali živeti v Dravski dolini, ali v Vitanju, Bistrici, Konjicah, Ptuj ali Šoštanju — bi že vedeli in na lastnem telesu čutili, kako potreben je možat odpor na edino merodajnem mestu.

Kratka misel dolge župe v Župelovcu je pač po ovinkih le to: Nikar več ne volite poslancev Slovenske kmečke zveze, ampak bodite Nemcem toliko sužnji, da volite naše liberalne ponudnike, da bomo vsi vkup pridni otroci velike matere Germanije!

Naše prireditve.

Maribor.

Včeraj, dne 16. t. m., popoldne, se je vršil v Mariboru ustanovni shod mariborske skupine Jugoslovanske strokovne zveze. Zbrali so se hišniki, posli, dninarji, delavci različnih strok in tudi nekateri krščanski delodajalci.

Na shodu je govoril poslanec dr. Korošec, ter razložil pomen delavske pogodbe, ki bi po arščanskem naziranju ne smela biti navadna kupna, ampak organizacijska pogodba. Ker ni organizacijska pogodba, nastaja potreba, da se delavci združujejo, ter potom organizacij borijo za svoje pravice v človeški družbi. Nato še je obširno razlagal pravila in podajal na stavljena vprašanja pojasnila.

Pristopilo je takoj 35 udov, izvolil se je odbor, mariborska skupina J. S. Z. je ustanovljena in začne delovati. Skupina ima dne 2. marca ob 4. uri popoldne zopet zborovanje v prostorih Zadrugne zveze.

Slov. Bistrica.

Ob veliki udeležbi se je vršil dne 16. t. m. občni zbor izobraževalnega društva in občni zbor podružnice „Slovenske Straže.“ Zborovanje je vodil predsednik obeh društev, mladenič Obrsne. Prihitej je med nas ljubljene slovenske mladine, velečastiti gospod dr. Josip Hohnjec iz Maribora. Na podlagi sedanjih balkanskih dogodkov nam je pokazal, da je izobrazba najboljša moč zoper krute nasprotnike. Velika pozornost poslušalcev in navdušeno ploskanje je pričalo, da je zadel ob prave strune mladih src.

Pozdrave konjiške organizacije je prinesla občnemu zboru mladenka Amališa Šolar, katere govor o domovinski ljubezni je navdušil vse navzoče.

Požrtvovalna gospicv Kanceler iz Spodnje Poljskave nam je v lepo zamišljenem govoru razložila namen „Slov. Straže.“

Sklepčno besedo je povzel naš poslanec Peter Novak. Z njemu lastno navdušenostjo je govoril mladini lepe besede, kako naj vstraja v boju za sveto vero in dom slovenski.

Središče.

Slovenska krščansko-socijalna zveza in Zadrugna zveza sta dne 15. in 16. februarja priredili poučni tečaj, ki je bil zelo dobro obiskan. Predavali so dr. Korošec, nadrevizor Pušenjak in kranjski živinorejski instruktor Krištof. Občinstvo je sledilo izvajanjem z velikim zanimanjem ter izrekalo željo, da se drugo zimo zopet kaj enakega priredi.

Veržej.

Zanimanje za gospodarski tečaj je rastlo od dne do dne. Vsak dan je bilo okrog 100 poslušalcev, zadnji dan pa celo okrog 150 poslušalcev. Razen gospoda Krištofa, ki je obširno razpravljal najvažnejše stvari iz živinoreje in gospoda Pušenjaka, kateri je govoril o raznih vrstah zadrug in o kmečkem vprašanju, sta še govorila prečastiti gospod salezijanec Kovačič, kateri je prav izvrstno govoril o vprašanju, kako se naj povzdigne blagostanje na deželi in gospod dr. Kovačič, kateri je govoril o alkoholizmu in z mnogimi vzgledi in slikami pojasnjeval pogubne posledice alkohola za družino in cel narod.

V petek popoldan se je tečaj končal in se dalo udeležencem, kateri so tako marljivo obiskovali tečaj, zagotovilo, da se bodo tako dolgo, dokler niso predpriprave za kmetijsko šolo dovršene, prirejali gospodarski tečaji, kateri pa bodo dalj časa trajali kot prvi tečaj.

Sv. Jedert nad Laškim.

Včeraj, dne 16. februarja, se je vršil v veliki dvorani gospe Strumbl zelo obilno obiskan shod. G. Andrej Rebožn je spretno preusodoval in poslanec Pišek nam je poročal o deželnem zboru in pojasnil, zakaj so naši deželni poslanci obstruirali.

Zborovalci so soglasno odobraval njih postopanje in jim izrekli popolno zaupanje ter zahtevali, da vstrajajo, dokler ne dosežejo pravičnih zahtev.

Stavili so razni volilci različna vprašanja.

Ljudstvo pravi: Mi smo z Vami, le odločno naprej in pri eventuelnih novih volitvah bodemo vse naše dosedanje poslance zopet volili.

Ormož.

V nedeljo, dne 16. t. m., se je vršilo pri nas zborovanje Mladiške in Dekliške zveze, kojega so se udeležili tudi gospodarji in gospodinje. Predaval je živinorejski instruktor gospod Krištof o svinjereji in sicer tako zanimivo in poučno, da je želja vseh, da se še večkrat priredi tako zanimivo gospodarsko predavanje.

Politični pregled.

Državni zbor.

Italijanska pravna fakulteta spada v Trst, to je najnovejša in za nas Jugoslovane ne posebno prijetna vest, ki prihaja iz Dunaja. V petkovi seji proračunskega odseka je prišlo — post kot discriminerum — slednjič vendar do glasovanja o italijanski pravni fakulteti in je bil predlog o ustanovitvi italijanske pravne fakultete v Trstu sprejet s 35 glasovi proti 4. Zdi se tedaj, kakor da so Italijani prišli do uresničenja svoje dolgoletne želje in smo mi Jugoslovani doživeli zopet brezprimerno blamažo. Liberalni listi, ki so se v zadnjem času s sumljivo vnemo potegovali za italijansko zahtevo in blatili naše poslance, ki so ostro oponirali, že spremljajo ta sklep s takimi pripombami in bi radi naše poslance — seveda iz zgolj rodoljubnih namenov — očrnili pred celo javnostjo. Mi vse zadeve ne jemljemo tako tragično. Prvič so naši poslanci v polni meri storili svojo dolžnost. Pod najtežjimi pogoji so se res vstrajno, dosledno in požrtvovalno borili proti italijanski zahtevi, ter imeli vedno prav lepe vsepehe. Če so sedaj konečno Italijani vendar prodrli s svojo zahtevo, je to največ posledica spremenjenega zunanjega političnega položaja in pa posledica izdajstva naših slovanskih „bratov“, ki so zdaj kot en mož stali na italijanski strani. Drugič pa menimo, da se Italijani svoje zmage veliko prezgodaj vesele. Nič se ne bomo motili, če trdimo, da so šli vladi na led. Sklep poslanske zbornice ne bo vlade nič motil, da bi v gospodski zbornici ne dosegla, da bo tozadevni sklep ovrgla in določila, naj bo sedež fakultete na Dunaju. Boj za vseučilišče bi se potem pričel približno od začetka. Če pa do tega tudi ne bo prišlo in bi ostala italijanska fakulteta v Trstu definitivna, potem je treba pribiti, da so za njo glasovali tudi mladočehi, v kojih klubu sedi zastopnik liberalne inteligence dr. Ravnihar. Naše liberalce zadene potem tudi del krivde, če so Italijani prišli tako lahko do svojega zaželjenega cilja.

V naslednjem prinašamo poročilo o seji proračunskega odseka z dne 14. t. m., ko je bila sprejeta italijanska pravna fakulteta s sedežem v Trstu.

Najprej se je glasovalo o Gostinčarjevem in dr. Verstovškovem predlogu glede prehoda na dnevni red. Bil je odklonjen.

Nato se je glasovalo o § 1 predloge, ki določa, da se začetkom zimskega tečaja 1915—1916 ustanovi v Trstu italijanska pravna fakulteta.

Gostinčarjev spreminjevalni predlog, naj se ustanovi italijanska pravna fakulteta najpozneje do leta 1918—1919, a le v izključno italijanskem kraju, in ne v Primorju, je bil v poimenskem glasovanju odklonjen s 30 proti 3 glasovom.

Nato sta bila odklonjena dr. Verstovškovo v predlog, naj se ustanovi italijanska pravna fakulteta v Roverettu in predlog, naj se ustanovi v Trstu utrakvistična pravna fakulteta z italijanskim in slovenskim učnim jezikom. Za ta predlog so glasovali tudi Cehi.

K § 2, ki določa, da je predavalni in uradni jezik tržaške fakultete italijanski, je stavil poslanec Dulibič dodatni predlog, naj se dovolijo izpiti tudi v slovenskem in hrvaškem jeziku, ki pa je bil odklonjen.

Odklonjen je bil tudi Dulibičev predlog, ki zahteva, da se prizna izpitom in spričevalom zagrebške univerze, v kolikor se nanašajo na avstrijske jugoslovanske državljane, popolna enakopravnost z avstrijskimi.

Sprejet pa je bil Erlerjev dodatni predlog, da morajo Italijani pri izpiti dokazati znanje nemškega jezika.

Sprejeta je bila tudi resolucija, ki pooblašča vlado, da porabi vsako leto 50.000 K za predpriprave k ustanovitvi slovenskega saeučilišča. Vsekakor lep vspeh.

Finančni odsek.

Finančni odsek je v petek nadaljeval debato o predlogi glede vpogleda v knjige. Vršila so se kompromisna pogajanja in so se stranke provizorično zjediniile na kompromisno formulo, ki na eni strani odgovarja stališču vlade, na drugi strani brani trgovce in obrtnike pred zlorabo te nove institucije.

Raznoterosti.

† Zlatomašnik Peter Erjavec. Iz Trbovelj nam je došla za petkovo številko žal prepozno, tužna vest: Zopet nam je pobrala smrt enega izmed starih navdušenih domoljubov. Petra Erjavca, zlatomašnika in župnika trboveljskega, ni več! Umrl je mož, ki se je toliko trudil na narodnem polju, ki je pomagal, da, ki je, tako smemo reči, naredil Trbovlje slovenske! Rajnki je bil rojen dne 24. junija 1833 v Kostivnici blizu Slatine, posvečen v mašnika v Št. Andražu od ranjkega rodoljubnega škofa Antona Martina Slomška, ki je tudi njemu vcepil globoko ljubezen do svoje vere in naroda. Služboval je med drugim tudi v Konjicah, rojstni fari našega prem, vladike kot kaplan in sicer kot vzgleden duhovnik. Bil je župnik v Zrečah, a dne 1. maja 1887 je prišel v Trbovlje, kjer je takrat še vladal bolj nemški duh. Da so pa Trbovlje danes slovenske, se imamo v prvi vrsti zahvaliti dragemu umrlemu zlatomašniku. Ustanovil je že pred dvajsetimi leti trboveljsko posojilnico starega Schulze-Delitzschevega sistema, ustanovil katoliško delavsko društvo, bil je podpornik družbe sv. Cirila in Metoda, seveda še v tistih letih, ko se še niso porajali dogodki a la Bohinjska Bistrica. Bil je mož ognjevitve vere. Današnja smer liberalne politike mu ni prijala in jo je ostro obsojal. Zadnje čase pa je postal bolehen, zadnja štiri leta ni mogel sam več hoditi, drugi so ga morali voditi na sprehod. Bil je milega značaja, spravljiv, potrpežljiv in je vdano prenašal trpljenje. Zato je tudi takorekoč ugasnil, skoro nismo doznali, kdaj se je preselil njegov močni, odločni, kreпки duh iz telesa. Počivaj v miru, dragi zlatomašnik, sveti ti večna luč! — Pogreb prečastitega gospoda Petra Erjavca se je v soboto izvršil nad vse sijajno. Zadnjo čast mu je izkazalo 18 so-bratov-duhovnikov. Sprevod je vodil, opravljal mrtvaška opravila, daroval sveto mašo in govoril ranjniku v slovo prec. gospod dekan laški, dr. Krulje. Pokojni gospod je bil še Slomšekov učenec, zato vzor-duhovnik. Njegova zasluga je, da Trbovlje niso nemčurske. Gospod zlaomašnik je bil učen mož, blaga, dobra in zlata duša. Svetila mu večna luč!

Pogreb poslanca Schuhmeierja. Včeraj se je vršil na Dunaju pogreb umorjenega poslanca Schuhmeierja. Pogreba se je udeležilo gotovo pol milijona ljudi. Predsedništvo zbornice je bilo zastopano po zborničnem predsedniku dr. Sylvestru, dveh zborničnih podpredsednikov Pernerstorferja in dr. Germana. Ob odprtem grobu so govorili načelniki raznih socijaldemokratičnih organizacij. V imenu slovenske socijalne demokracije je govoril strankin načelnik Etb. Kristan iz Ljubljane.

Slovenske juriste, pred vsem organizacijo slovenskih odvetnikov, opozarjamo na članek v sobotni „Marburgerci“ pod naslovom: „Die Gerichtsslovenisierung.“ Vsebinsko tega članka je prednašal nemški odvetnik na nekem zborovanju nemških zaupnikov. Gre se za to, kako izpodriniti v sodnih dvoranah še isto majhno trohico slovenščine, kateri nam tuji uradniki še sedaj na naši zemlji dovoljujejo. Slovenski juristi so poklicani, da pravočasno organizirajo odpor.

Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaju so v času od dne 3. januarja do dne 13. februarja 1913 darovali: 50 K: zaloga dijaških užigalic po gospodu Ed. Kavčiču, trgovcu v Ljubljani; po 20 K: okrajna posojilnica v Krškem in dr. Janko Babnik, ministerjalni svetnik na Dunaju; 15 K: učiteljski zbor gimnazije v Kranju; po 10 K: dr. Ivo Šubelj, sekijski svetnik, in dr. Josip Jelenc, profesor, oba na Dunaju, dr. Josip Globevnik, odvetnik v Novem mestu, dr. Valentin Krisper, odvetnik, Ljubljana, gospodična E. Knez na Dunaju, dr. Gvidon Šebre, em. odvetnik v Brežicah, dr. Aleksander Fatur, železniški komisar v Trstu, Jakob Volk, zaseb-

ni uradnik na Dunaju, dr. M. Murko, profesor na vseučilišču v Gradcu, Peter Zink, okrajni sodnik v Trstu, in posojilnica v Framu; 8 K: M. Mladič na Dunaju; po 5 K: Ivan Fortuna v Zatičini, dr. Truden M., em. odvetnik na Dunaju, dr. Albin Poznik, c. kr. notar v Rudolfovem, I. Liesskounig, c. kr. šolski svetnik v Gradcu, notar Detiček v Celju, dr. Josip Kušar, odvetnik v Kranju, dr. Matija Lavrenčič v Komnu in dr. Edvard Šerko, zdravnik na Vranskem; 4 K: Evsebij Hrašovec, nadrevident južne železnice na Dunaju; 3 K: Ivan Pušar, strojevodja v Spodnji Šiški; po 2 K: F. Nemec v Nabrežini (dvakrat po 2 K) in F. Wisjan, izdelovalec voz v Ljubljani. Vsega skupaj 276 K. — Društveni odbor se vsem cenjenim darovalcem iskreno zahvaljuje in prosi za nove darove na naslov blagajnika: Dr. St. Lapajne, dvorni in sodni odvetnik na Dunaju, I., Bräunerstrasse 10.

Čč. župnim uradom se naznanja, da se ravno kar tiska nova izdaja „Pokopališnega reda.“ Drugi teden se začne razpošiljati naročnikom.

Imenovanje. Gospod Josip Schmoranz, učitelj na mariborski deški vadnici moškega učiteljskega, bivši šolski nadzornik mariborskega pol. okraja, je imenovan glavnim učiteljem.

60letnico svojega rojstva praznuje te dni krščansko-socialni poslanec Jodok Fink iz Predarlškega. Fink je priprost kmet, vendar igra v parlamentu eno najvodilnejših vlog. Med krščanskimi socialci je on gotovo eden najboljših parlamentarcev. In še zlasti slavi po spretnih taktičnih potezah, ki so že večkrat rešile položaj. Krščansko-socialni listi ga sedaj ob njegovi šestdesetletnici slave v vznesenih besedah.

Cambonovo pismo. Senzacionalno poročilo o pismu francoskega poslanika Cambona msgr. Buliču, o katerem smo govorili v zadnji številki, se potrjuje. Listi poročajo iz gotovih virov, da se bo reunitja poslaničkov v Londonu bavila z jugoslovanskim vprašanjem tudi v kolikor se tiče avstrijskih Jugoslovancev. Za avstrijsko politiko pomenja to najhujši udarec.

Reunitja poslaničkov v Londonu ima večkrat seje, toda delo gre zelo počasi naprej. Ker je reunitja največja ovira za uresničenje teženj nemško-madžarskega bloka, zato je Nemcem zelo neprijetna, ji delajo ovire in nemški listi že zahtevajo, naj se reunitja razpusti.

Dr. Schaedler umrl. Prelat dr. Schaedler, znani voditelj bavarskega centra, je včeraj po noči umrl.

Liberalna doslednost. Zadnjič smo že kratko označili liberalno doslednost, ki obstoja v tem, da liberalci danes preklinjajo, kar so včeraj blagoslavljali. Danes še en prispevek. To liberalno nedoslednost označuje lepo tudi nastopanje liberalcev proti grofu Claryju. Ne dolgo tega so ga v „Narodu“ ogabno napadali, tako da smo bili primorani celo mi jih zavrniti. Na shodu v Polju je pa dr. Kukavec po poročilu „Tagesposte“ grofa Claryja zelo hvalil in se mu zahvaljeval za trud, ki ga ima s pogajanjem. Pa naj kdo reče, da niso liberalci največji politični kameleoni.

Druga vojska na Balkanu.

Ker iz balkanskega bojišča ni dobiti drugih verodostojnih poročil kot oficijelnih bolgarskih ali pa turških, ki so pa razun vsega še zelo redka, si je skoro nemogoče ustvariti jasno sliko sedanjega položaja. Pred Skadrom in Odrinom se vrše boji dalje. Po zatrdilih iz Cetinja in Sofije je položaj obeh trdnjav obupen in morata v kratkem pasti. Na galipolskem polotoku ni prišlo do nikakih sprememb. Razširjene so sicer vesti o zavzetju Bulairja, toda so še bržkone prenačljene. Od Kataldže so se Bolgari iz taktičnih vzrokov precej umaknili proti zahodu. Zlasti se zatrjuje, da je desno krilo zavzelo veliko bolj zahodne pozicije. Storili so to Bolgari brez dvoma, da bi preprečili vsak poskus, priti na pomoč Odrinu. Mogoče da pa imajo še druge taktične namene.

Skader.

Združena črnogorsko-srbska oblegovalna armada se vedno bolj približuje obleganemu mestu in Skader je od vseh strani tako tesno oklenjen, da je postal vsak uspešen izpad posadke nemogoč. Utrdba Tepe neposredno nad skaderskim mestom, je popolnoma razdejana. Močno utrjeno vas Asti ter utrdbi ob Brdici so zavzele črnogorsko-srbske čete z bajonetnim naskokom. Ista usoda je tudi doletela močno utrdbi Bardanjol, na katero so spravili oblegovalci že mnogo težkih oblegovalnih topov, iz katerih bruha neprestano granate na Taraboš in na skadersko citadelo.

Kake važnosti so bile pozicije okrog Bardanjola, je razvidno iz tega, ker jih niso hotele za nobeno ceno zapustiti turške čete, ter so trikrat poskusile, jih s protinapadom nazaj priboriti, a so bile vsakokrat z velikanskimi izgubami odbite. Bojišče okrog Bardanjola je bilo gosto posejano z mrtveci. Da so imeli tudi Črnogorci velike izgube, je umevno. Vobče se pa sodi in tega mnenja so tudi na Cetinju in v Belgradu, da bo padel Skader še tekom tega tedna.

Odrin.

Bolgarsko-srbska oblegovalna armada neprestano bombardira Odrin ter se tako pripravlja na generalni naskok. Generalnemu naskoku bi se Odrin

ne mogel uspešno ustavljati in bi moral pasti. Toda stal bi oblegovalno armado velikanskih žrtev, vsled česar se bolgarski general in poveljnik oblegovalne armade, spretni in hladnokrvni general Ivanov, ne more odločiti do tega koraka, osobito ne, ker, kakor poročajo listi, mučijo bolgarsko oblegovalno armado pred Odrinom razne nalezljive bolezni.

Poslaniki raznih velesil v Odrinu pritiskajo na Bolgarijo, da bi ta dovolila prost izhod vseh tujcev iz Odrina. Tej zahtevi je Bolgarija v principu že ugodila na ta način, da bo nevtralizirala del mesta, v katerem bodo podaniki tujih držav varni pred granatami bolgarskih topov. V Odrinu se nahaja tudi več nemških častnikov, ki vodijo obrambo trdnjave, in te bi zlasti Nemčija rada spravila na varno. Poveljnik posadke že uvideva, da Odrina ne bo mogel več dolgo držati, vsled česar venomer zatrjuje, da bo dal mesto razdejati, predno je bo predal in zadnjo patrono bo pa ohranil za sebe. Častna predaja Odrina bi Turčiji koristila, obema bi pa prihranila velikanskih nadaljnjih žrtev.

Iz bojišč na polotoku Galipoli, pred Bulairom, se poroča, da je položaj nespremenjen. Iz Carigrada pa poroča korespondenčni biro, da se vrši pred Bulairom med Bolgari in Turki velika bitka, katere izid še pa ni znan.

Bolgarija in Rumunija.

Razmere med Bolgarijo in Rumunijo postajajo vedno bolj napete, vendar se še pogajanja niso pretrgala, ker je bolgarski predsednik sobranja dr. Dănew predložil rumunski vladi nove propozicije, na podlagi katerih se nadaljujejo pogajanja.

Štajerska.

Maribor. Rokovnjači ne pridejo v Maribor. Črevljar Bojec je baje vrgel šila in kopita v kot, ker se mu je na višje povelje Nona spuntala. Zato bo pa Benhur v kratkem nastopal na mariborskem odru.

Maribor. Značilen dokument nemške kulture. V noči od petka, dne 14. t. m. na soboto je neznan zlikovec pomazal vabilo na sobotno prireditev mariborskega Orla — s človeškim blatom! Vabilo je viselo v oknu Zadržne zveze in je bilo pomazano okno. Kdor je šel od 6. do 9. ure zjutraj mimo, se je o tem lahko prepričal. Vsekakor je to preznačilen dokument vsenemške kulture in nam ni treba podajati posebnega komentarja!

Maribor. Pogreb ponesrečenega strojevodje Kaša. Včeraj popoldne ob 4. uri se je vršil ob velikanski udeležbi pogreb strojevodje Kaša, ki je ponesrečil pri Zagorju ob Savi, kot žrtev svojega poklica. Prepeljali so njegovo truplo iz Ljubljane v Maribor, kjer so ga ob veliki udeležbi prebivalstva slovesno pokopali. Pokojni, ki je junaško do zadnjega trenutka vstrajal na svojem mestu ter tako odvrnil katastrofo, ki bi se bila sicer prigodila, zapušča žalujočo vodovo in eno hčerko. Čast njegovemu spominu!

Pobrež pri Mariboru. V četrtek popoldne se je na Pobrežju pri Mariboru obesil 71letni F. Čiligi, v pokojni mizar južne železnice. Našel ga je njegov sin, kateri je ravno prišel iz šole domov, še živega. Akoravno je vrv hitro odrezal, je oče čez par minut umrl. Vzrok samoumora je baje ker se je nekaj časa poprej s svojim bratom sprl.

Dogoše. Silvestra Tkalčiča, posestniškega sina v Dogošah, je vgriznil pes tamošnjega posestnika P. Kreitnerja tako hude v zgornjo stegno, da je moral Tkalčič radi hude bolečine v bolnišnico. Ta pes je že več drugih ljudi vgriznil in bi bil skrajni čas, da se ali odstrani, ali konjedu izroči.

Smolnik. Dne 20. svečana se vrše v Rušah občinske volitve. Dosedanji občinski odbor je sestel iz 12 mož, katerih polovica je bila naše stranke, polovica odbora pa pristaši liberalne stranke. Dosedanjemu odboru nasprotuje peščica socialdemokratov, in nemčurjev in prekucuhov, kateri bi radi spravili še vse, kar miga in kar gre, v občinski odbor. Da, naravnost smešno je poslušati te-le kandidate, ki bi radi bili vsi „komandanti“ ruške občine, večji kmetje in davkoplačevalci pa bi se naj njim uklanjali. Cela stvar se nam zdi samo majhen otročji prepir. Vi, nasprotniki občinskega odbora, pa ste podobni tistemu „Štajerčijancu“, ki je trgal slamo iz strehe, jo znosil v škedenj in tamkaj mlatil, češ, iz zrna, ki ga namlatim in dam zmlati, bom jedel beli kruh ob veliki noči. Kakšnega pa boste jedli nemčurji in pa socialdemokrati, to boste zvedeli dne 20. svečana.

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Katoliško izobraževalno društvo pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah ima v nedeljo, dne 23. t. m., ob 3. uri popoldne, redni občni zbor v stari šoli. Velečastiti gospod dr. J. Hohnjec ima govor, potem so društvena poročila, deklaracije in petje. Pridite polnoštevilno. Uljudno vabi odbor.

Kozje. Veliki živinski in kramarski sejm se vrši dne 24. svečana t. l. v Kozjem. Sejmarji se opozarjajo na novo mostno tehniko, katera bo ta dan brezplačno na razpolago. Vstop v sejmišče za živino je vstopnine prost. Ker je pričakovati ogromno število lepe živine, se kupei uljudno vabijo. — Trško županstvo.

Ljutomer. (Smrtna kosa.) V soboto, dne 15. t. m., je umrl gospod dr. Karol Chloupek, okrožni zdravnik v Ljutomeru, v 45. letu svoje starosti. Pokojnik je bil izboren zdravnik in rodem Čeh. Truplo

se je prepeljalo v pondeljek ob ¼10. uri dopoldne, v v Varaždin, kjer se je ob 4. uri popoldne v rodbinskem grobišču izročilo večnemu počitku. Bodi mu hrvaška zemlja lahka! — V nedeljo je umrl v Radomerju ugleden posestnik Arnuš v 68. letu svoje starosti. Iskal je zdravja pri častitih usmiljenih bratih v Gradcu, a bilo je zaman. N. v m. p.!

St. Jurij ob Taboru. V sredo zvečer je nastal požar pri baronu G. Wittenbachu v Kapli. Goreti je začel kozolec, nato se je vnel marof. Zgorela je tudi vsa krma. Živino so rešili. Kdo je podtaknil ogenj, še ni dognano.

Sv. Frančišek na Stražah. Katoliško bralno in izobraževalno društvo bo priredilo na velikonočni torek dve gledališki predstavi, na katere že zdaj prav uljudno vabimo. Ob enem pa tudi prosimo najbližja sosedna društva, da na ta dan ne prirejajo enakih prireditev. — Odbor.

Šmartno pri Velenju. (Zahvala.) Dolžnost hvaležnosti nam velevala, da se javno zahvalimo dvema dobrotnikom našega Društvenega doma. Prvi je naš nad vse spoštovani gospod poslanec dr. Karol Verstovšek, ki je daroval dvakrat po 20 K v pretečenem letu. Drugi blagi gospod je Ivan Krajnc, hišni posestnik v Celju, ki nam je spregledal enoletne obresti od danega posojila 500 K ter tudi izbris dotičnega dolga prevzel na svoje stroške. Bog nakloni našemu Društvenemu domu še več takih blagih dobrotnikov!

Okoslavei. Gasilno društvo ima dne 23. t. m., ob 2. uri popoldne, svoj občni zbor z navadnim vs-poredom.

Somišljeniki — zahtevajte v gostilnah in trgovinah list „Straža“.

Koroško.

S. K. S. Z. Vabimo na veliko prireditev Slovenske krščansko-socialne zveze za Koroško, ki se vrši dne 23. februarja 1913, v veliki dvorani hotela Trabesinger v Celovcu. I. Občni zbor Slovenske krščansko-socialne zveze za Koroško, ki se vrši ob 2. popoldne. Spored: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo tajnika in blagajnika. 3. Govor. 4. Volitev novega odbora. 5. Slučajnosti. II. Prvi protialkoholni shod koroških Slovencev, ki se vrši ob 5. uri popoldne. Spored: Pogubni vpliv alkohola v verskem in narodnem oziru. Ustanovitev svete vojske. III. Zvečer ob 7. uri igrv: „V krvi“, igrajo podljubeljski igralci. Sveta dolžnost vsakega društva je, udeležiti se te važne prireditve. Prisrčno vabljeni so vsi prijatelji naše zveze in našega gibanja. Na svidenje! — Odbor.

Dr. Benkovič in dr. Kukovec.

(Basen.)

Škorec je sedel na veji ter gledal po drevesih, kje bi še bila kaka gosonica ali drugi mrčes. Ponesel bi golazen lačnim mladičem; kar zagleda pod seboj krta. Škorec nagovori krta:

„Bratec krt, zopet si naredil krtinovec na sadonosniku. Ali misliš, da tvoje rovanje ne škoduje nasadu?“

„Kaj škoduje — naj škoduje!“ se obregne krt in nadaljuje:

„Najrajši bi podsul vsa drevesa, da bi kar cepnila na tla.“

„Zakaj pa to, aratec krt?“

„Ha, vprašuješ? Zato, da bi ti, škorec, bil kriv, da je sadonosnik prenehal.“

„Kako bom kriv? Ne razumem!“

„Jaz in moji krti bi kričali ljudem, da si ti in tvoji mladiči podrli drevesa. Saj gnezdite na njih, letate po njih vejah, obirate golazen iz listja. Ni čuda, da se pod takim delovanjem podere še najlepše drevo.“

Pri tem očitku se škorec zamisli nekaj trenutkov, krt pa zmagovalno čepi na svojem kupu, češ, da mu nasprotnik ne bo mogel ovreči lažnjive obtožbe.

Škorec pa razprostre svoje peroti, pogleda v spomladno solnce in potem na krta, rekoč:

„Če moreš, vzdigni se za menoj v zračne višave. Krt si in krt ostaneš!“

Osamljen gleda krt za škorcem. Sam s seboj modruje in govori:

„Glej ga, spaka, kako leti! Kako je le to? Oba sva si podobna: on ima kljunček, jaz imam rilček; on ima svetlo perje, jaz imam lepo dlako; on ima prste na nogah, jaz imam krempljčke, pa vendar jaz ne morem sfcrcati v prosti zrak. Sel bom in bom podsul vsa drevesa, če jih bom mogel. Če pa ne, bom objedel vsaj manjše korenine.“

Nauk je: Onemogla jeza tudi v politiki dela škodo, ako ne velike, pa vsaj majhno. Onemogla zavist zavija očitno resnico, zagovarja lastno krivico, samo da očrni političnega nasprotnika. Krt ne bo nikdar škorec, škorec ne bo nikdar krt. Krt, le poi-di v krtovo deželo; škorec, ti se pa vzdiguj v solnce naše boljše bodočnosti ter popelji svoje mladiče v lepšo pomlad!

POTNIK,
ki obiskuje tuji t. g. v. na
dežet, išče se proti dobri
proviziji a jedino in na-
mizno olje. — Ponudbe z
referencami na poštni prelo
27 (edemind. a. s. t.) TRST,
Pis. za Giossej pina, 30

Učenca za kle-
arsko
inšalacijo o. t. sprejme Ig.
Zalokar, Brežice ob Savi. 37

Isč. se želar
z ženo za vi. o. g. d. Vpraša
se v Mariboru, G. e. h. e. s. t. r. a.
18 pri hišniku 39

Važno za ženine in neveste!

Zarad prezidave moram izprazniti prostore, prodam torej
vsa pohištva ni ko **pod lastno ceno**, kot ele-
gantna **pohištva** za **spalne sobe** in **obednice**,
elegantne **pisalne mize** itd. od najpriprostejše do
najfinejše iz, elj. ve. **Neverjetno poceni!**

Josip Kolarič, mizarski mojster
v Mariboru, Franc. Jožefova cesta št. 9.

Loterijske številke.

Trst	12. februarja 1913	55	84	87	7	37
Dunaj	15. „ „	67	4	54	87	58

Naznanilo preselitve.

Javljam velečenjenemu občinstvu iz Maribora
in okolice, da sem preselil svojo, pred 50 leti
ustanovljeno

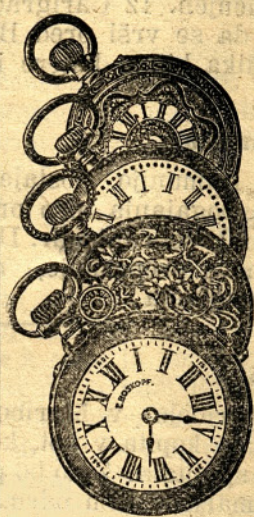
trgovino s steklom in porcelanom,
iz Edmund Schmidgasse (Poštne ulice št. 8) v lastno
hišo **Viktringhofova ulica št. 26.**

Ta prilika me nagiba, da se rajtopleje za-
hvaljujem cerj. odjemalcem za naklonjenost s pro-
šnjo, da mi ostaneje še i v bodoče naklonjeni

Z odličnim spoštovanjem

Ferdo Wagrاندl.

Vsaka ura 14 dni na poskušnjo.

Se pošilja samo proti povzet u, Po 14 dneh
se na želje denar vrne.

Velik **cenik** brezplačno.
(Jamstvo 3 leta.)

Srebrne ure	K 6.50
Srbrne ure s 3 srebrnimi pokrovi	9.50
Pristne tula ure dvojno pokrovo	13.00
Ploščnate ure iz kovine	6.00
Amerikanske zlate double-ure	10.00
Goldin Roskopf ure	4.00
Prave železničarske Roskopf-patent	
Prava nikeln. točno na min. idoč.	K 5.00
14 karatne zlato ženske ure	19.00
14 karatne zlate ure za gospode	40.00
Srebrni pancir-verižice	2.00
14 karatne zlate verižice	20.00
14 karatni zlati prstani	4.00
Viseče stenske ure na nihala	10.80
Kuhinjske ure	2.40
Budilke	3.00
Budilke z dvojnimi zvoncem	3.00

A. Kiffman, Maribor M. 49

Velika tovarniška zaloga ur, zlatnine in srebrnine.

Pridobivajte nove naročnike!

Ugodna služba **cerkovnika** in **organista**
na sloven-ki meji na Koroškem se odda tako. Pro. lo. i.
samci in dobri cerkljanci pred. o. t. župnijski urad v Sko-
čidolu p. Podra. je na Koroškem. 41

Zelo ugodna prilika!

Proda se lepo posestvo, obstoječe iz velike hiše z go-
stilno in s prostori za trgovino mešanega blaga, ve-
liko gospodarsko poslopje, dva lepa vrta za zelenja-
vo, okrog šest oralov zemlje prvega razreda, ob o-
krajni cesti tik Studenic. Proda se takoj vsled odpo-
tovanja pod skrajno ugodnimi plačilnimi pogoji. Ka-
pitala treba samo 8000 K, drugo lahko ostane. Na-
tančneje se izve pri gospodu Kaiserju v Studenicah
pri Poljčanah. 31

? Kateri

kavini pridatek naj kupim?
Izbira je v resnici težka, —
kajti toliko ponud človeka
naravnost zbega!

Kaj rabite Vi, gospa sosedica? — Jaz?
Jaz sem in bom ostala pri preizkušenem

pravem : Franckovem : pridatku
za kavo

s kavinim mlinčkom iz zagrebske tovarne;

od tega zadostuje : manjša : množina ; on
pov. roči najlepši, zlatorjavni, čisti zvretek,
toraj močno, slasno kavo!

TISKARNA SV. CIRILA

Koroška cesta 5 MARIBOR

lastna hiša

ima najboljše stroje, črkostavne stroje z lastnim električnim obratom, najnovejše črke in moderne obrobke
ter se priporoča, da napravi vse v nje stroko spadajoče reči kakor :

časnike, knjige, brošure, računske sklepe, združna in društvena pravila, nadalje za posojilniške,
občinske, šolske, župnijske in druge urade uradne zavitke z natisom in glave pri pismih, kakor
tudi za obrtnike in trgovce, krčmarje, društva in zasebnike: pisma, ovitke, okrožnice, račune, opomine, men-
jice, cenike, jedilnike, vabila, plesne rede, vsprejemnice, zaročna naznanila in pisma, vizitnice in na-
pisnice, plakate in naznanilne cedulje itd.

Diplome za častne občane in ude društev v primerni velikosti in olepšavi. Parte in žalostinke v
najlepši opravi.

Vsa naročila se najhitreje in ceno izvršujejo.

Prodajalnica tiskarne sv. Cirila

priporoča svojo bogato zalogo vseh tiskovin potrebnih za župne, šolske in občinske urade, za posojilnice, odvetnike, notarje,
društva in zasebnike. Priporoča tudi pisalne potrebščine, kakor, črnilo, peresa, svinčniki, radirke, ravnala, tintnike itd. Raznovrstni papir, kan-
celijski, pisemski v zavitkih, kasetah, papir za sekirice (notni papir). — Trgovske knjige v raznih velikostih. Spominske knjige (Poesie).
Knjige za slike (Photographie-Album) itd. — Istotako se priporočajo raznovrstni molitveniki kakor :

Venec pobožnih molitev in sv. pesmi, Sveto opravilo, Malo sv. opravilo, Hodi za Kristusom, Hoja za Marijo, Marija žalostna mati,
Družbine ali Dekliške bukvice, Ključek nebeški, Prijatelj otroški, Večna molitev na čast presv. R. Telesu, Šmarnice jeruzalemskega romarja,
Ordo providendi, Premišljevanje o življenju našega Gospoda Jezusa Kristusa, Duhovni vrtec ali molitvenik za katol. mladež, Marija, mati dobrega
sveta, Vrtec sv. devišstva itd. — V zalogi ima tudi raznovrstne druge knjige n. pr.: Katekizem o zakonu, Katoliška liturgika, Pobožni mini-
strant, Občna metafizika, Razlaga velikega katekizma. A. M. Slomška zbrani spisi, Obrednik za organiste, mali ročni Officium defunctorum, Sv.
birma, Marijino življenje in druge. — Dobe se tudi križi, stenski, nikljasti leseni razne velikosti in cene. — Svetinje iz aluminij, Srca
Jez. in Mar., Naše ljube Gospé, Čistega Spočetja. Posebno se priporočajo svetinje, ki se lahko nosijo namesto raznih škapulirjev, ka-
kot tudi za Marijine družbe. Rožni vencí, leseni in koščeni, kokus, biserni in srebrni po raznih cenah; tudi križci za rožne vence.